वन्दॅद्वार Adj. fehlerhafte Lesart des SV. statt वन्दे दारुम्.

वन्दॅद्वीर Adj. fehlerhafte Lesart des SV. st. मन्दॅद्वीर.

वन्दॅध्यै Dat. Infin. zu वन्दृ ṚV. 1,27,1. 61,5.

1. वॅन्दन 1) m. N. pr. eines Schützlings der Açvin. — 2) *f. वन्दना *Lob, Preis.* — 3) *f. वन्दनी = नति, जीवातु, वटी (oder कटी), याचलकर्मन् (oder याचनकर्मन्) und गोरोचन. — 4) n. *a) Lob, Preis, Ruhm, gefällige Rede. — b) Ehrenbezeugung, ehrfurchtsvolle Begrüssung. — c) *= वदन.

2. वॅन्दन 1) n. *a) Schmarotzergewächs, Flechten* und desgl. BHÂVAPR. 1,219. — *b) eine Krankheit, die sich auf die Glieder setzt, Ausschlag, Flechten.* Personificirt als Dämon. — 2) f. वन्दना *ein auf dem Körper mit Asche u. s. w. aufgetragenes Zeichen.*

वन्दनक n. *ehrfurchtsvolle Begrüssung* ÇILÂÑKA 1,95.

*वन्दनमाला f. *ein zur feierlichen Begrüssung eines Ankommenden über dem Eingang eines Hauses angebrachtes Laubgehänge.*

वन्दनमालिका f. dass. Am Ende eines adj. Comp. f. ebenso.

वन्दनश्रुत् Adj. *auf Lob —, auf Preis hörend* ṚV.

वन्दनीय 1) Adj. *dem Ehrfurcht zu bezeugen ist, ehrfurchtsvoll zu begrüssen* VAǴRAKÂṬH. 34,11. — 2) *m. *eine gelb blühende Verbesina.* — 3) *f. आ *Gallenstein des Rindes.*

वन्दनेस्थ Adj. *auf eine ehrfurchtsvolle (freundliche) Begrüssung sich einlassend* ṚV. 1,173,9.

*वन्दा f. 1) *Schmarotzerpflanze.* — 2) *Bettlerin.* — 3) = बन्दी *ein Gefangener.*

वन्दाक m., *°का f. und °की f. *Vanda Roxburghii* RÂǴAN. 5,66. MADANAV. 28,289. BHÂVAPR. 1,219.

वन्दारु 1) Adj. *a) lobend, rühmend, preisend. — b) der Ehrfurcht zu bezeugen pflegt, ehrfurchtsvoll, — gegen* (im Comp. vorangehend) MAHÂVIRAṬ. 125,5. — 2) m. N. pr. eines Mannes. — 3) n. *Lob, Preis.*

वन्दितर् und वॅन्दितर् Nom. ag. *laudator.*

वन्दितव्य Adj. 1) *zu loben.* — 2) *dem Ehrfurcht zu bezeugen ist, ehrfurchtsvoll zu begrüssen.*

°वन्दिन् Adj. *Ehrfurcht bezeugend.* Vgl. बन्दिन्.

वन्दिनीका oder वन्दिनीया f. ein Name der Dâkshâjaṇî.

*वन्दीक (!) m. Bein. Indra's.

वॅन्द्य, वॅन्दिम्र 1) Adj. *a) zu loben, lobenswerth, preisenswerth. — b) ehrfurchtsvoll zu begrüssen, zu verehren, dem Hochachtung gebührt* (von Göttern und Menschen). — *c) zu berücksichtigen, zu beachten.* — 2) m. N. pr. eines Mannes. — 3) f. वन्ध्या *a) Schmarotzerpflanze. — b) *Gallenstein des Rindes. — c)* N. pr. einer Jakshî.

वन्ध्यता f. Nom. abstr. zu वन्ध्य 1) *b).*

*वन्द्र 1) Adj. *ehrend.* — 2) n. *Menge* DEÇÎN. 7, 32. HEM. PR. GR. 1,53. 2,79; vgl. Anm. zu 1,53 (Thl. 2, S. 20).

*वन्धा Indecl.

वन्धुर m. = वन्धुर. Vgl. बन्धुर.

वन्धुर n. *Sitz des Wagenlenkers* oder *die Stelle am Ende der Gabeldeichsel; Wagensitz* überh., *Wagengehäuse.* Vgl. 1. बन्धुर und 2. बन्धुर.

वन्धुरायु Adj. *mit einem Wagensitz versehen.*

वन्धुरेष्ठा Adj. *auf dem Wagenstuhl sitzend.*

वन्ध्य 1) Adj. (f. आ) *a)* f. *unfruchtbar* (von Weibern, weiblichen Thieren und Pflanzen), *nicht menstruirend;* f. *ein unfruchtbares Weib* Spr. 7710. — *b) fruchtlos, unnütz, vergeblich* MUDRÂR. 132, 7 (197,7). — *c)* mit Instr. oder am Ende eines Comp. *ermangelnd, bar* Ind. St. 14,389. — 2) *f. आ *ein best. Parfum.* — Vgl. बन्ध्य.

वन्ध्यता f. 1) *Fruchtlosigkeit, Nutzlosigkeit.* — 2) *Ermangelung, Mangel —, Armuth an* (Loc. oder im Comp. vorangehend).

वन्ध्यत्व n. *Fruchtlosigkeit, Nutzlosigkeit.*

वन्ध्यपर्वत m. N. pr. einer Oertlichkeit.

वन्ध्यफल Adj. *nutzlos, vergeblich.* Nom. abstr. °ता f.

*वन्ध्यार्कोटकी f. *eine best. Arzeneipflanze, die unfruchtbaren Frauen gegeben wird.*

वन्ध्यातनय m. *der Sohn einer Unfruchtbaren* als Bez. *eines Undinges.*

वन्ध्यात्व n. *die Unfruchtbarkeit eines Weibes* HEMÂDRI 1,441,23.

वन्ध्यादुहितर् f. *die Tochter einer Unfruchtbaren* als Bez. *eines Undinges.*

वन्ध्यापुत्र m. = वन्ध्यातनय.

वन्ध्याय्, °यते *unnütz werden.*

वन्ध्यासुत m. = वन्ध्यातनय Spr. 7787.

वन्ध्यासूनु m. desgl.

वन्ना f. N. pr. eines Frauenzimmers.

1. वन्य in अजीतपुनर्वण्य und चतुर्वॅन्य.

2. वॅन्य, वॅनिम्र (AV. 6,20,3) 1) Adj. (f. आ) *a) im Walde lebend, — wachsend* u. s. w., *silvestris.* — *b)* etwa so v. a. *grünlich.* — *c) hölzern.* — *d) im* oder *am Holz befindlich.* — 2) m. *a) ein im Walde lebendes —, ein wildes Thier.* — *b) eine wild wachsende Pflanze.* — *c) *ein best. Knollengewächs,* = वनशूरण RÂǴAN. 7,65. — *d) *Yamswurzel* RÂǴAN. 7,86. — *e) *Arundo bengalensis* RÂǴAN. 8,106. — *f) *ein buddh. Noviz* GAL. — 3) f. वन्या *a) *ein grosser Wald.* — *b) ein Ueberfluss an Wasser, Regenfülle, grosse Nässe.* — *c) *Physalis flexuosa.* — *d) *eine Art Curcuma.* — *e) *Abrus precatorius* RÂǴAN. 3,102. — *f) *eine Gurkenart* RÂǴAN. 3,93. — *g) *eine Cyperus-Art* RÂǴAN. 6,141. — *h) *Dill* RÂǴAN. 4,15. — *i) *Phaseolus trilobus* RÂǴAN. 3,23. — 4) n. *a) im Walde Gewachsenes: Früchte und Wurzeln im Walde wachsender Pflanzen.* — *b) *eine Sandelart* RÂǴAN. 12,14. — *c) *Zimmt* RÂǴAN. 6,172.

*वन्यद्मन m. *eine Artemisia* RÂǴAN. 10,150.

वन्यवृत्ति Adj. *von Producten des Waldes lebend* RAGH. 1,88.

*वन्यान्नभोजन m. *Anachoret, ein Brahmane im dritten Lebensstadium* GAL.

वन्याशन Adj. = वन्यवृत्ति.

वन्याश्रम m. HARIV. 2538 fehlerhaft für वनाश्रम.

वन्येतर Adj. *nicht wild, zahm.* निवासा: *Wohnungen, die von denen im Walde verschieden sind.*

वन्येभ m. *ein wilder Elephant* Çiç. 12,28.

*वन्योपादकी f. *eine best. Schlingpflanze.*

*वन्र Adj. = विभागिन्.

1. वप्, वॅपति, °ते 1) Haare oder Bart *scheeren;* Med. *sich scheeren.* उप्त *geschoren.* — 2) *abscheeren, so v. a. abgrasen.* — Caus. वापयति, °ते *scheeren lassen, scheeren;* Med. *sich scheeren lassen.* *वापित *geschoren.* — Mit परि *rings scheeren.* — *Caus. °वापित *geschoren.* — Mit प्र *abscheeren* MÂN. GṚHJ. 1,21. — Mit अनुप्र Med. *der Reihe nach sich (sibi) abscheeren, — abscheeren lassen* TÂṆḌJA-BR. 4,9,22. — Mit वि *scheeren* in 1. व्युप्तकेश und अॅव्युप्तवद् (Nachtr. 5).

2. वप्, वॅपति (metrisch auch Med.) 1) *hinstreuen, hinwerfen* (insbes. Samen), *säen, hinstrecken.* उप्त *hingeworfen, liegend; zerstreut, gesäet, gepflanzt; gespendet.* उपित *gesäet.* — 2) *bestreuen, besäen.* उप्त *bestreut, besäet, bedeckt, übergossen,* — mit (Instr. oder im Comp. vorangehend). — 3) *aufschütten,* so v. a. *aufdämmen.* — Caus. वापयति *säen, stecken, pflanzen.* वापित *gesäet.* — Mit अधि Med. 1) *aufschütten, aufstreuen.* — 2) *an sich auftragen, — anbringen, sich (sibi) anlegen.* — Mit अनु 1) *bestreuen.* — 2) Med. *zerstieben machen.* — 3) Pass. *versinken in* (Acc.). — Mit अप *zerstreuen, zerstören, verjagen.* — Mit अपि *bestreuen, überstreuen.* — Mit अभि *bestreuen, bedecken.* — Mit आ 1) *einstreuen, hineinwerfen,*